

Šedesátník Jan Bultas

V obdivuhodně mladém biologickém věku oslavil 22. listopadu tohoto roku své kalendářní šedesátiny významný český internista, kardiolog a „kardiofarmakolog“ prof. MUDr. Jan Bultas, CSc.

Prof. Bultas vystudoval Fakultu všeobecného lékařství UK v roce 1972 a atestace I. a II. stupně z vnitřního lékařství získal v roce 1978, resp. 1981. V letech 1972–1979 pracoval v nemocnici v Hořovicích, v nemocnici v Praze Na Strahově, v nemocnici Oblouková a na poliklinice v Praze 7, poté téměř tři desetiletí působil na II. interní klinice VFN a 1. LF UK v Praze, a od roku 2007 je vědeckým pracovníkem a učitelem Ústavu farmakologie 3. lékařské fakulty UK v Praze-Vinohradech.

Ve své vědecké práci se zaměřil především na problematiku variantní anginy pectoris (kandidátská disertační práce z roku 1991), němě ischemie myokardu (habilitace z roku 1998) a další témata související s rozvojem moderní farmakoterapie kardiovaskulárních nemocí, zejména ischemické choroby srdeční a kardiovaskulárních postižení při metabolických, zejména lysosomálních chorobách.

Prof. Bultas je členem řady národních i mezinárodních odborných společností, v čele s Českou kardiologickou společností, European Society of Cardiology a International Society of Cardiovascular Pharmacotherapy, a také členem redakčních rad řady odborných časopisů.

Na svém kontě má na 400 publikací v předních českých i mezinárodních časopisech s vysokým impakt faktorem, z nichž u více než dvou stovek je prvním autorem. Publikoval též dvě monografie – Variantní angina pectoris a Němá ischemie myokardu – a je spoluautorem nejméně dvaceti domácích monografií a mezinárodní učebnice Lysosomal Storage Diseases.

K prof. Bultasovi nedílně patří i jeho láska k výtvarnému umění, k chalupě na hranicích České Kanady pár kilometrů

J. Bultas na východní Jávě pod sopkou Mt. Bromo

od Slavonic, a především k fotografování. V jeho zavazadlech při cestách na kongresy či dovolené může chybět ledacos – rozhodně však nikoli jeho fotoaparát Canon, dříve s bohatou zásobou filmů a nyní ovšem již v digitální podobě. Ke své milované profesi, kterou vykonává již téměř čtyři desetiletí, totiž zejména v posledních několika letech přidal téměř náruživou vášň pro cestování a snad ještě náruživější vášň pro fotografování. Fotografoval mj. rybáře v Kambodži, indiány v Mexiku a zvěřata v Africe, s fotoaparátem putoval po Namibii, Bolívii a Peru, vydal se s ním i do Jemenu a na ostrov Sokotra, do Malajsie atd. Sám se označuje za fotografa – amatéra, ale za mnohé z jeho snímků by se rozhodně nestyděl ani žádný profesionál. Slovo amatér v jeho případě zdaleka neznamená, že by výsledky jeho práce měly být horší, než profesionální, nýbrž spíše to,

že je za nimi vidět skutečná záliba v této činnosti, nefalšovaná láska k ní a radost z výsledku. Tu se ostatně snaží přenést i na návštěvníky svých výstav, které pořádá ve Slavonicích, v Divadle Na Dobešce v Praze, ve Faustově domě v Praze i jinde. Byť jeho samotného v krajinách na obrázku nespátříme, vždy jako bychom v podtextu každého snímku cítili, jak rád nám své vidění té či oné scenerie se svým typickým, skromným a poněkud rozpačitým úsměvem nabízí a jak s tlukoucím srdce očekává, zda i naše srdce začne tepat ve stejném rytmu. Bývá přitom stejně napjat, jako když naslouchá tepu svých pacientů.

Věřím proto, že si svou píli a pracovitost, ale i permanentní a nefalšovaný optimismus, kamarádství a vstřícnost zachová i nadále.

Ad multos annos.

Mgr. Jaroslav Hořejší